

Sygn. akt III KO 89/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

w sprawie zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonych **Z. B. i L. B.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Okręgowej w L. z dnia 20 sierpnia 2013 r. o umorzeniu śledztwa w sprawie o sygn. VI Ds [...],
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu bez udziału stron,
w dniu 12 grudnia 2013 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w S. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w S. postanowieniem z dnia 6 listopada 2013 r. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonych **Z. B. i L. B.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Okręgowej w L. z dnia 20 sierpnia 2013 r. o umorzeniu śledztwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przypomnieć należy, że przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a więc odstępianie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko wówczas, gdy okoliczności sprawy wskazują, że w sądzie tym

brak jest warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny, czy też istnieje możliwość zrodzenia się w opinii publicznej wątpliwości co do bezstronności wszystkich sędziów danego sądu.

Po zapoznaniu się z przedstawionymi aktami sprawy należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie brak jest przesłanek do uwzględnienia wniosku, gdyż nie zachodzi żadna z sytuacji uzasadniających odstąpienie od właściwości miejscowej sądu, pierwotnie ustalonej na podstawie obowiązujących przepisów. Argumenty podniesione przez Sąd Rejonowy w S. nie wskazują na to, aby w sądzie tym brak było warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny. Zauważyć należy, że wbrew treści wystąpienia, sprawa nie dotyczy osób, od których Sąd wnioskujący byłby w jakikolwiek sposób uzależniony, dlatego też twierdzenie, że stronie należy zapewnić poczucie, że sprawa jest rozpoznawana przez Sąd zupełnie niezależny od osób, których dotyczy, jest całkowicie niezasadne w niniejszej sprawie. Nie można bowiem za takie uznać osoby posła na Sejm RP oraz byłej sędzi tegoż Sądu, która obecnie jest adwokatem. Nie można również uznać za istotne dla uznania zasadności wniosku, tego że mężowi pani adwokat postawiono w niniejszej sprawie zarzuty. W przypadku, gdyby faktycznie konkretni sędziowie korzystali z jego usług jako notariusza, to kodeks postępowania karnego przewiduje stosowne instytucje prawne przewidziane dla takich sytuacji.

Należy stwierdzić, że Sąd Rejonowy posiada zdolność do rozpoznania sprawy z zachowaniem zasady bezstronności, a dobru wymiaru sprawiedliwości nie służy nadmierne wykorzystywanie instytucji wynikającej z art. 37 k.p.k., bowiem podważa zaufanie do niezależności sądów i niezawisłości sędziów.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.